

Ευθυμία Τσιανάκα

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΑΡΧΑΙΟΦΥΛΑΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝΕΣ ΣΤΗ ΡΗΝΕΙΑ

RESIDENCE WITH GUESTHOUSES FOR THE KEEPER OF THE ARCHAEOLOGICAL SITE ON RHENIA ISLAND

Efthimia Tsianaka
supervisor: Prof. T. Kanarelis

This diploma project concerns the design of a residence with three guesthouses for the permanent keeper of the archaeological site excavations on Rhenia Island.

The hitherto archaeological excavations revealed relics of an ancient settlement, burial monuments and shrines, tombs, altars, sarcophagi, scattered farm-houses of antiquity, material evidence of the past. However, to carry out systematic excavations some limited but basic building infrastructures are required.

The main axis in regard to composition consists of two courtyards around which the building facilities are developed. The main passage, which faces the sea, connects the two courtyards and functions as an exhibition space where the small findings of the excavations are presented in the built-in showcases along the way.

Overall, the proposal is divided into three zones-areas. The first zone-area consists of the central courtyard surrounded by the residence of the keeper, which is adequate for housing his family if needed. More specifically, the house includes two bedrooms, a kitchen, a living room and an office. The second zone is an intermediate, transitional space that houses the shared facilities – library, kitchen and a semi-outdoor space, which connects the two courtyards. In the third part there are the guesthouses and the laboratories for the scientific and technical staff as well as for the researchers of the excavations. In the same area is also located the second courtyard which serves as an outdoor space for processing and exhibiting the findings. Finally, the flat roof is accessible and from that height one can have full view of Delos Island.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΑΡΧΑΙΟΦΥΛΑΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝΕΣ ΣΤΗ ΡΗΝΕΙΑ

Ευθυμία Τσιανάκα
επιβλέπων: Καθηγητής Θ. Καναρέλης

Η διπλωματική αυτή εργασία αφορά στο σχεδιασμό της κατοικίας ενός αρχαιοφύλακα με χώρους φιλοξενίας στη νήσο Ρήνεια.

Οι μέχρι στιγμής αρχαιολογικές ανασκαφές της περιοχής έφεραν στο φως τα λείψανα αρχαίου οικισμού, πρῶα και ιερά, τάφους, βωμούς, σαρκοφάγους, διάσπαρτες αγροικίες της αρχαιότητας, υλικές μαρτυρίες του παρελθόντος. Για την διενέργεια συστηματικών, ὄμως, ανασκαφῶν απαιτούνται κάποιες περιορισμένες αλλά βασικές κτιριακές υποδομές.

Κεντρικό άξονα σχεδιασμού αποτελούν οι δύο εσωτερικές αυλές γύρω από τις οποίες αναπτύσσονται οι κτιριακές εγκαταστάσεις. Ο κύριος διάδρομος, ο οποίος βρίσκεται στο μέτωπο προς τη θάλασσα, συνδέει τις δύο αυλές ενώ ταυτόχρονα λειτουργεί ως χώρος έκθεσης μικρών ευρημάτων.

Συνολικά, η πρόταση χωρίζεται σε τρεις ζώνες-περιοχές. Στην πρώτη βρίσκεται η κεντρική αυλή την οποία περιστοιχίζει η κατοικία του αρχαιοφύλακα που διαθέτει χώρους διαμονής και για την οικογένειά του. Πιο συγκεκριμένα, η κατοικία περιλαμβάνει δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, σαλόνι και ένα γραφείο. Η δεύτερη ζώνη αποτελεί έναν ενδιάμεσο-μεταβατικό χώρο που στεγάζει τις κοινόχρηστες λειτουργίες – την βιβλιοθήκη, την κοινόχρηστη κουζίνα και έναν ημιυπαίθριο χώρο, ο οποίος συνδέει τις δύο αυλές. Στην τρίτη περιοχή υπάρχουν οι τρεις ξενώνες και τα εργαστήρια για το επιστημονικό, τεχνικό και ερευνητικό προσωπικό των ανασκαφών. Στη ίδια περιοχή συναντάται επίσης και η δεύτερη αυλή, η οποία λειτουργεί ως υπαίθριος χώρος κατεργασίας και έκθεσης των ευρημάτων.

Τέλος, το δώμα είναι βατό, ενώ από το ύψος του υπάρχει πλήρης εποπτεία και θέαση του νησιού και τμήματος της Δήλου.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΑΡΧΑΙΟΦΥΛΑΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝΕΣ ΣΤΗ ΡΗΝΕΙΑ

Ευθυμία Τσιανάκα
επιβλέπων: Καθηγητής Θ. Καναρέλης

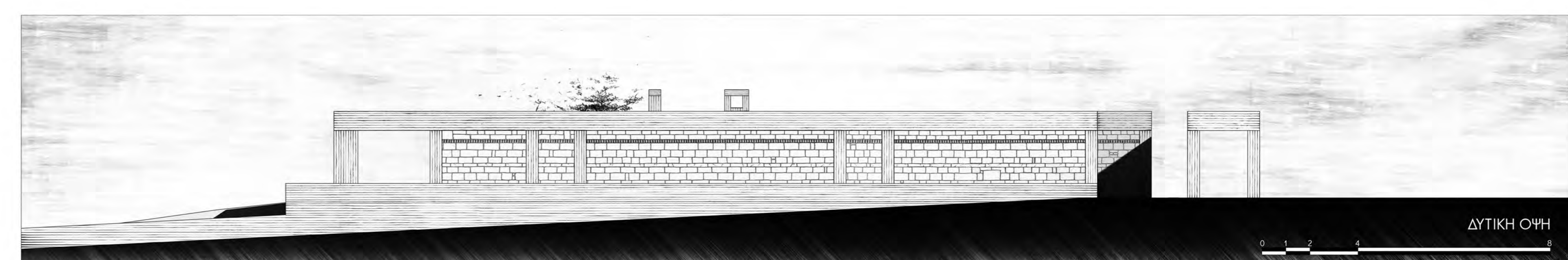
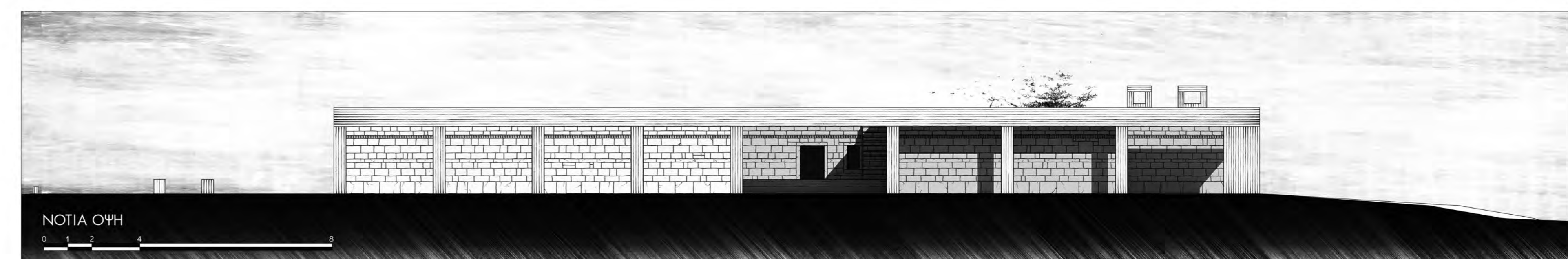
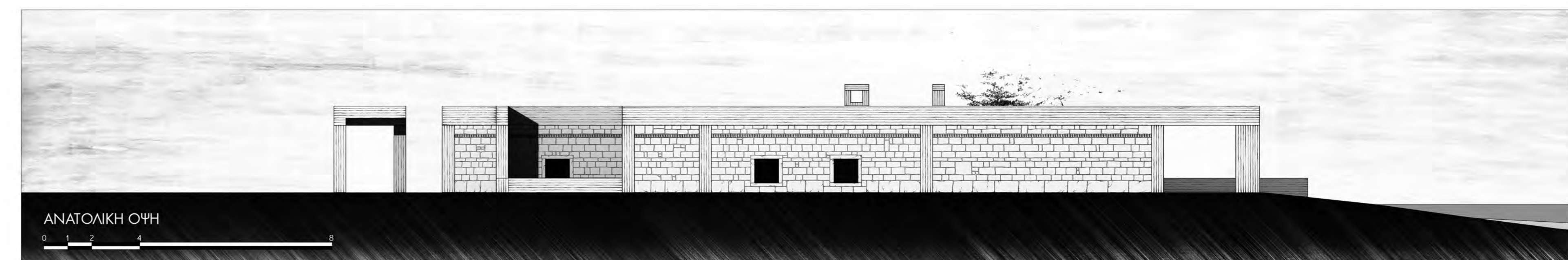
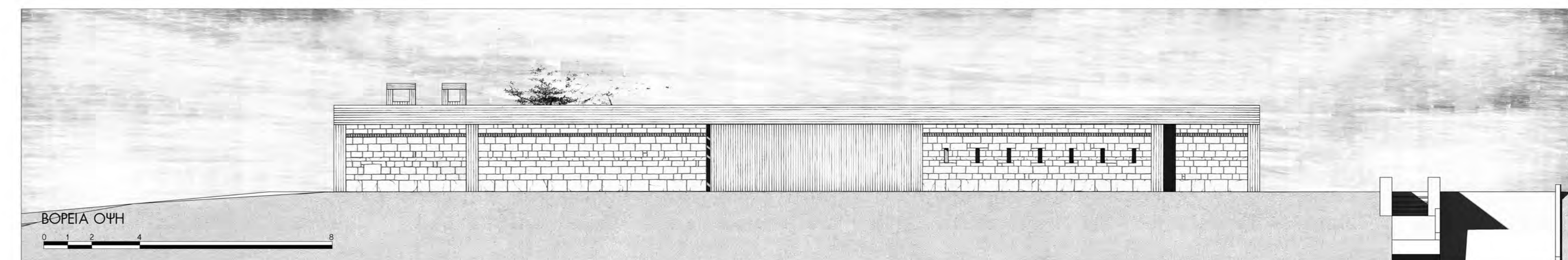
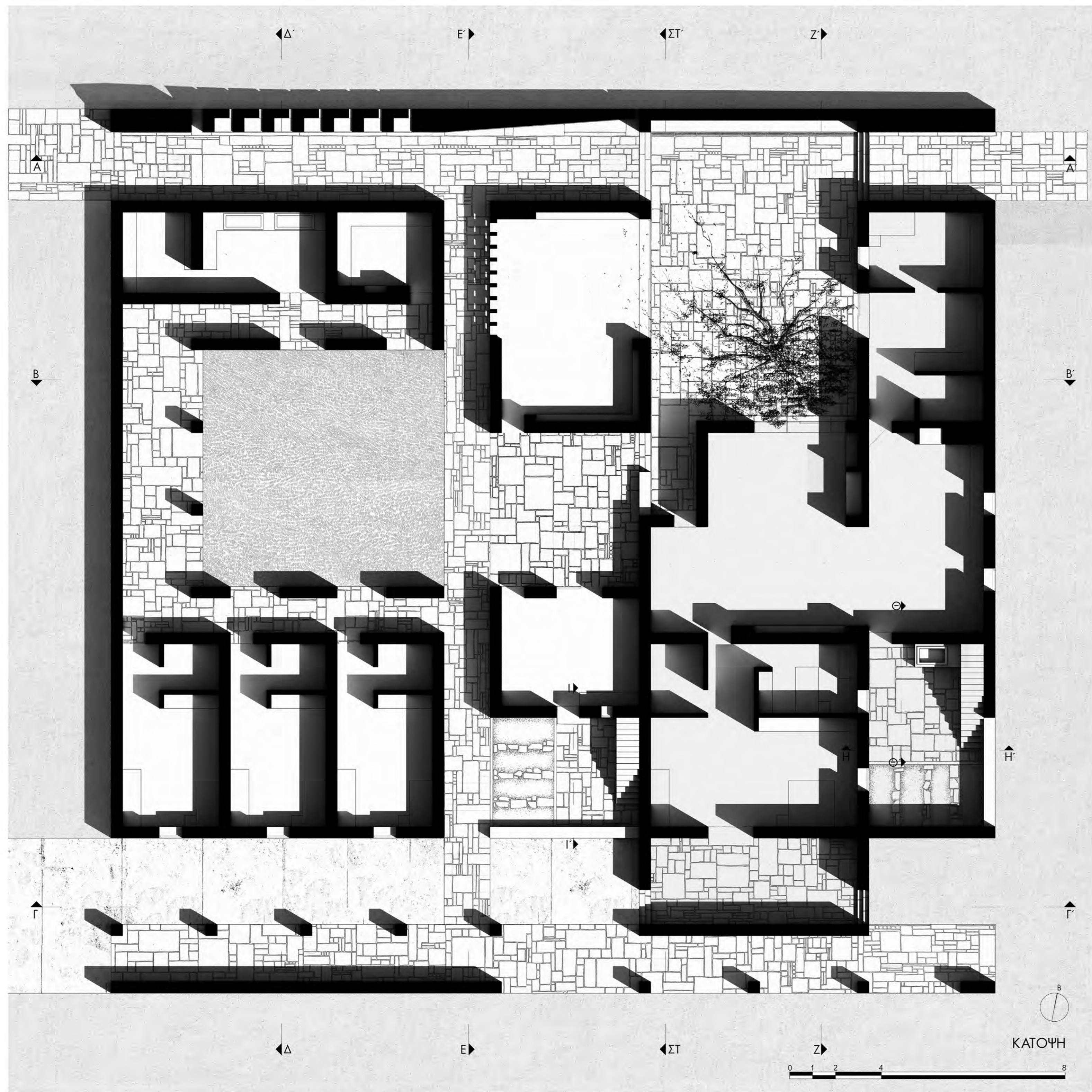
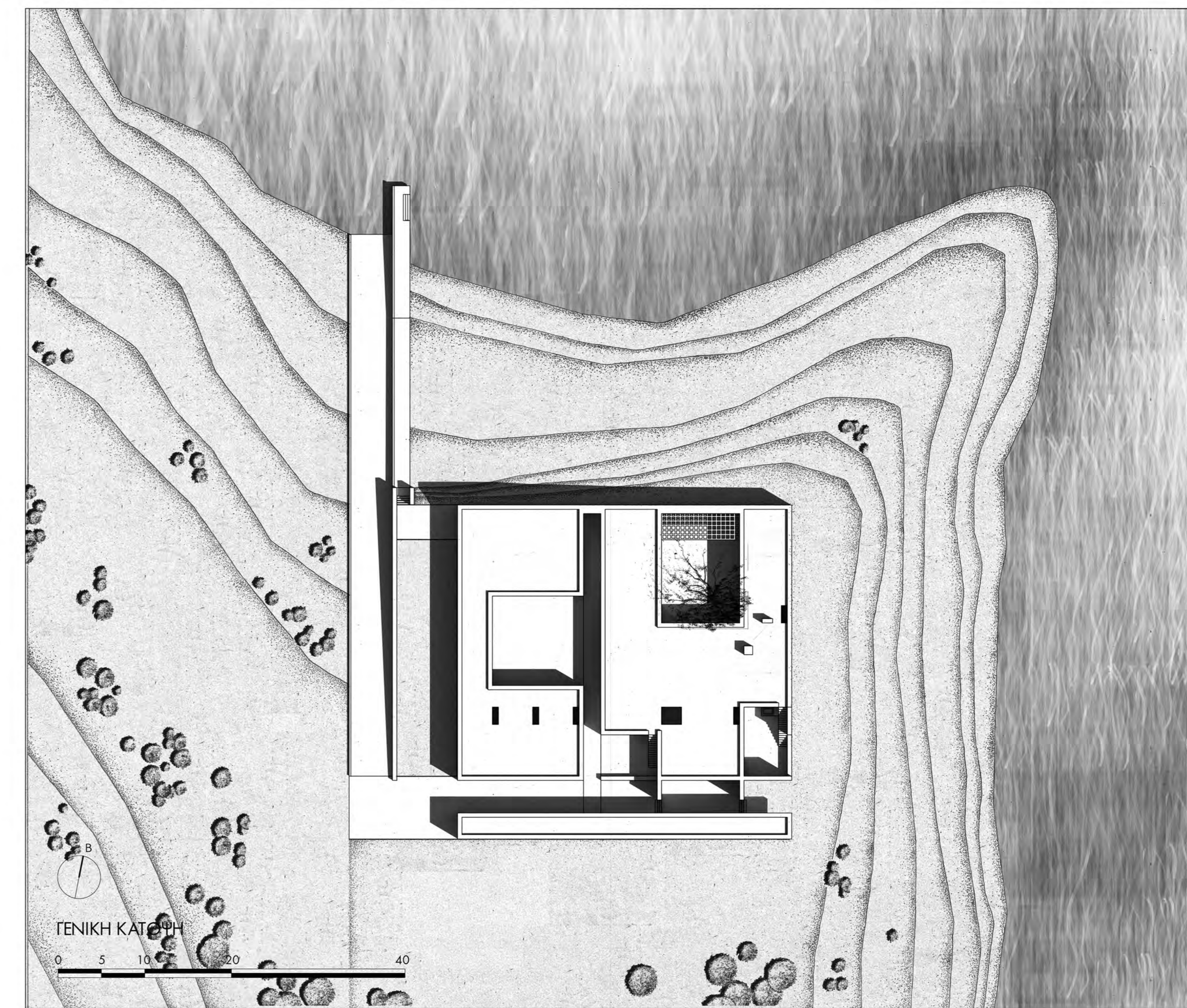
Η διπλωματική αυτή εργασία αφορά στο σχεδιασμό της κατοικίας ενός αρχαιοφύλακα με χώρους φιλοξενίας στη νήσο Ρήνεια.

Οι μέχρι στιγμής αρχαιολογικές ανασκαφές της περιοχής έφεραν στο φως τα λείψανα αρχαίου οικισμού, ηρώα και ιερά, τάφους, βωμούς, σαρκοφάγους, διάσπαρτες αγροικίες της αρχαιότητας, υλικές μαρτυρίες του παρελθόντος. Για την διενέργεια συστηματικών, όμως, ανασκαφών απαιτούνται κάποιες περιορισμένες αλλά βασικές κτιριακές υποδομές.

Κεντρικό άξονα σχεδιασμού αποτελούν οι δύο εσωτερικές αυλές γύρω από τις οποίες αναπτύσσονται οι κτιριακές εγκαταστάσεις. Ο κύριος διάδρομος, ο οποίος βρίσκεται στο μέτωπο προς τη θάλασσα, συνδέει τις δύο αυλές ενώ ταυτόχρονα λειτουργεί ως χώρος έκθεσης μικρών ευρημάτων.

Συνολικά, η πρόταση χωρίζεται σε τρεις ζώνες-περιοχές. Στην πρώτη βρίσκεται η κεντρική αυλή την οποία περιστοιχίζει η κατοικία του αρχαιοφύλακα που διαθέτει χώρους διαμονής και για την οικογένειά του. Πιο συγκεκριμένα, η κατοικία περιλαμβάνει δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, σαλόνι και ένα γραφείο. Η δεύτερη ζώνη αποτελεί έναν ενδιάμεσο-μεταβατικό χώρο που στεγάζει τις κοινόχρηστες λειτουργίες – την βιβλιοθήκη, την κοινόχρηστη κουζίνα και έναν ημιπαίθριο χώρο, ο οποίος συνδέει τις δύο αυλές. Στην τρίτη περιοχή υπάρχουν οι τρεις ξενώνες και τα εργαστήρια για το επιστημονικό, τεχνικό και ερευνητικό προσωπικό των ανασκαφών. Στη ίδια περιοχή συναντάται επίσης και η δεύτερη αυλή, η οποία λειτουργεί ως υπαίθριος χώρος κατεργασίας και έκθεσης των ευρημάτων.

Τέλος, το δώμα είναι βατό, ενώ από το ύψος του υπάρχει πλήρης εποπτεία και θέαση του νησιού και τμήματος της Δήλου.

Στην οικογένειά μου

Ευθυμία Τσιανάκα

Κατοικία αρχαιοφύλακα και ξενώνες στη Ρήνεια

επιβλέπων: Αν. Καθηγητής Θ. Καναρέλης

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Βόλος 2015

Η διπλωματική αυτή εργασία αφορά στο σχεδιασμό της κατοικίας ενός αρχαιοφύλακα με χώρους φιλοξενίας στη νήσο Ρήνεια.

«μήτε έναποθνήσκειν έν τω νήσω μήτε έντίκειν, άλλές τήν Ρήνειαν διακομίζεσθαι» Θουκυδίδης (III, 104).

Η απόφαση των Αθηναίων στις αρχές του Πελοποννησιακού πολέμου για την επιβολή της κάθαρσης στο νησί της Δήλου, δηλαδή την απαγόρευση των ταφών αλλά και των γεννήσεων επί της Ιεράς νήσου, μετατρέπει το κοντινό δυτικά νησί της Ρήνειας σε ένα από τα μεγάλα νεκροταφεία του αρχαίου κόσμου. Αρχαιολογικές ανασκαφές έφεραν στο φως τα λείψανα αρχαίου οικισμού, ηρώα και ιερά, τάφους, βωμούς, σαρκοφάγους, διάσπαρτες αγροικίες της αρχαιότητας, υλικές μαρτυρίες του παρελθόντος.

Σήμερα το νησί είναι ακατοίκητο, χρησιμοποιείται ως τόπος βοσκής και ήπιας καλλιέργειας από κατοίκους της Μυκόνου. Υπάρχουν πέντε ξωκλήσια και κάποια διάσπαρτα υποτυπώδη καταλύματα. Για την διενέργεια συστηματικών ανασκαφών απαιτούνται κάποιες περιορισμένες αλλά βασικές κτιριακές υποδομές.

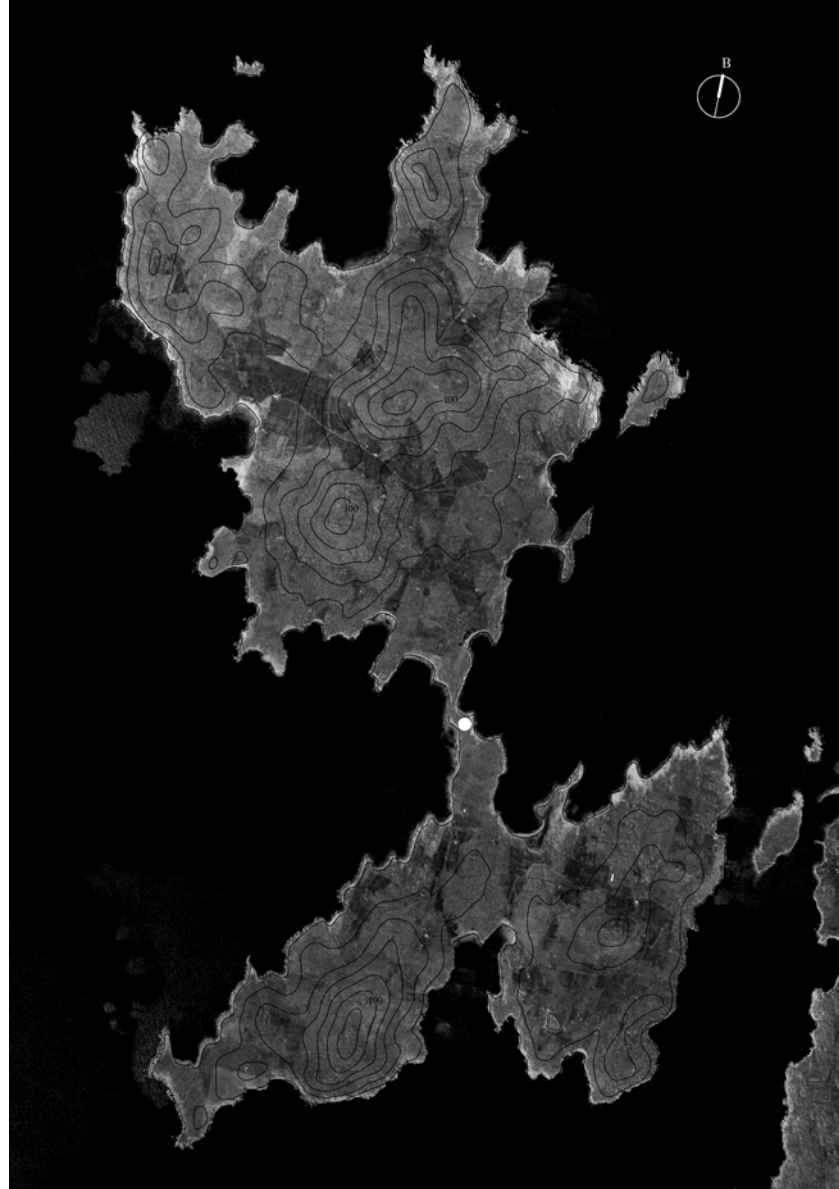
Κεντρικό άξονα σχεδιασμού αποτελούν οι δύο εσωτερικές αυλές γύρω από τις οποίες αναπτύσσονται οι κτιριακές εγκαταστάσεις.

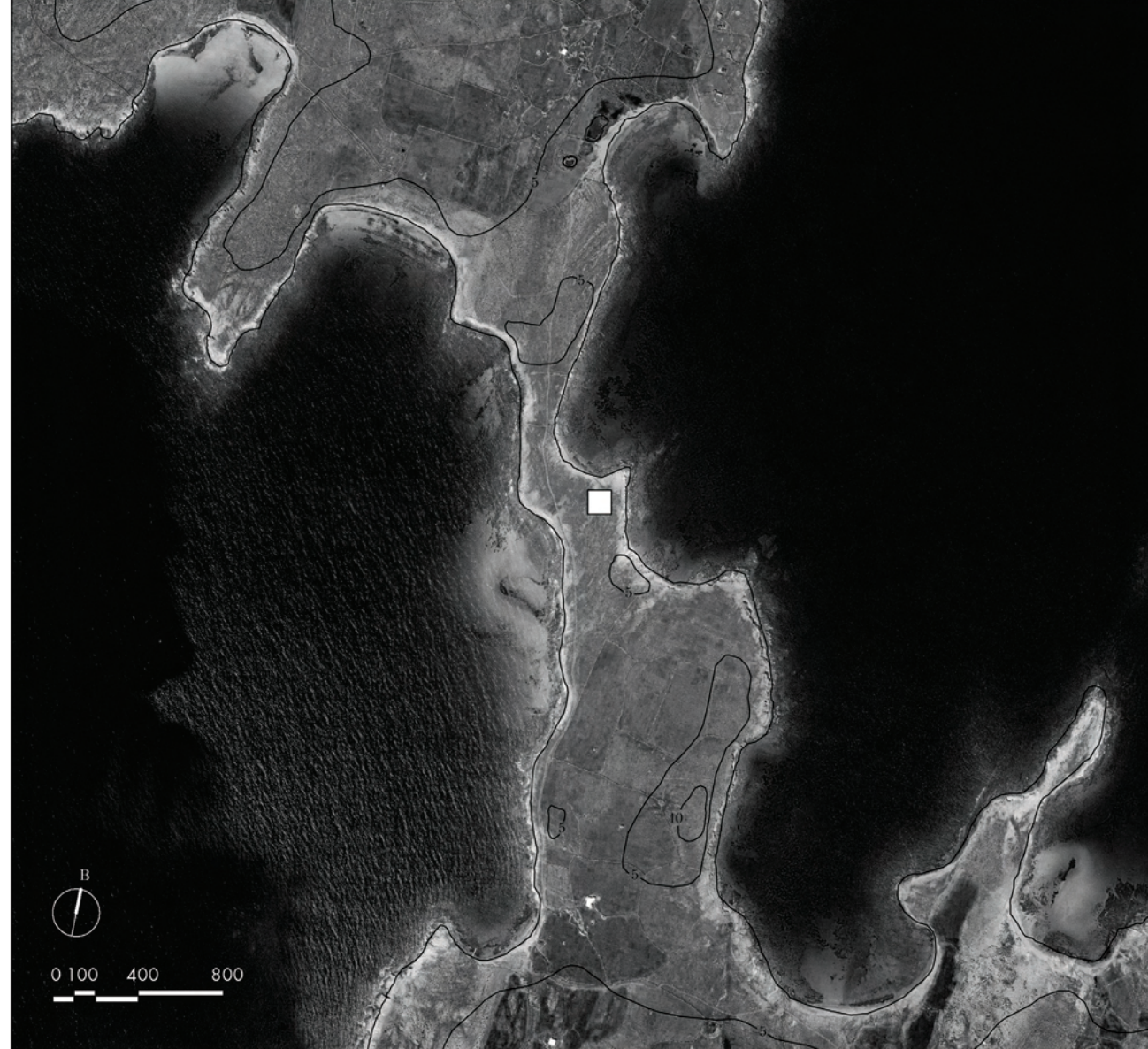
Αρχικά, στο επίπεδο της θάλασσας έχει σχεδιαστεί μια τσιμεντένια προβλήτα για την παραλαβή και την μεταφορά των αγαλμάτων και του προσωπικού. Η είσοδος στο χώρο του συγκροτήματος γίνεται μέσα από δύο διαδρόμους στους οποίους καταλήγει η προβλήτα. Ο κύριος διάδρομος, ο οποίος βρίσκεται στο μέτωπο προς τη θάλασσα, συνδέει τις δύο αυλές ενώ ταυτόχρονα λειτουργεί ως χώρος έκθεσης μικρών ευρημάτων.

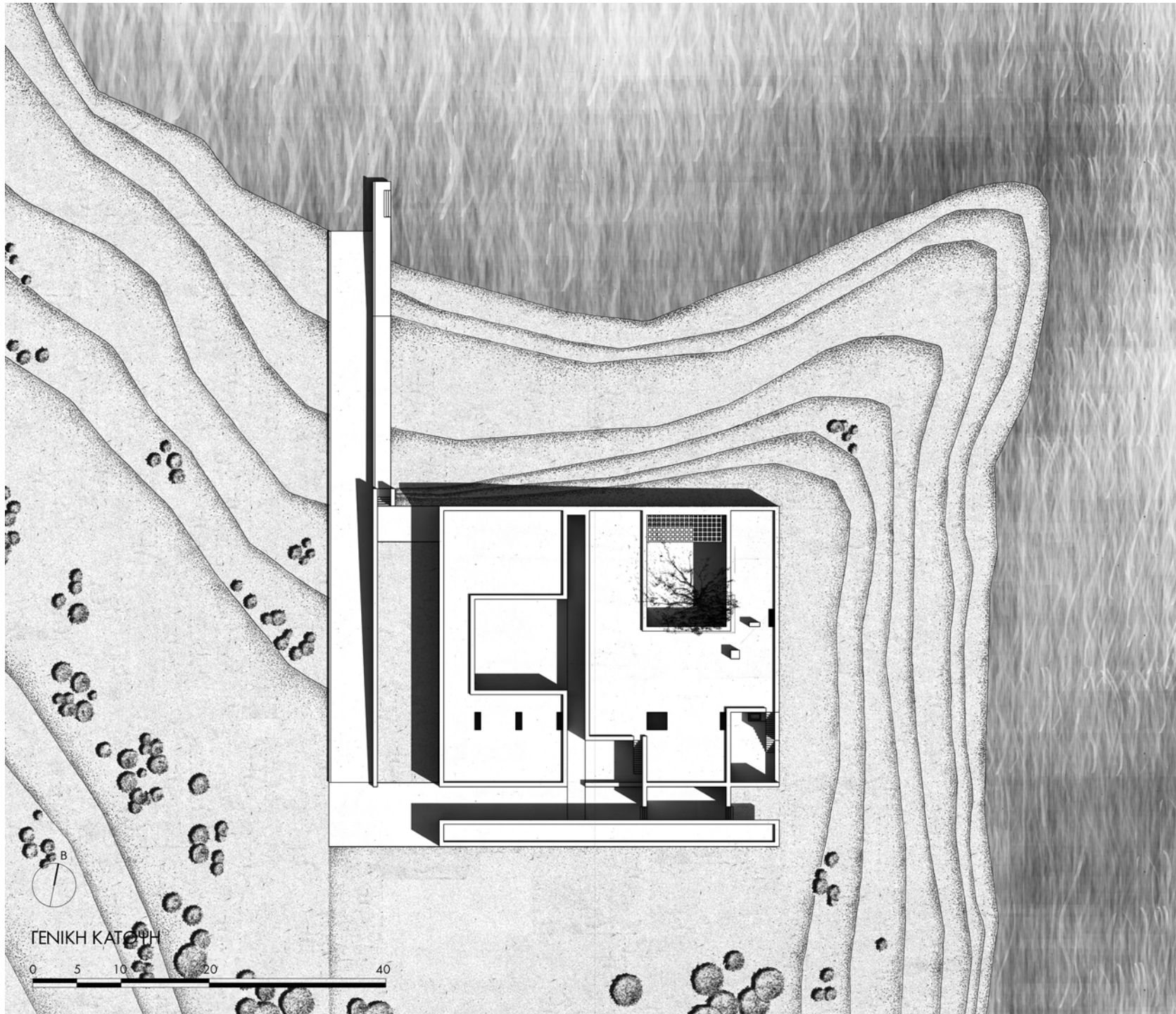
Συνολικά, η πρόταση χωρίζεται σε τρεις ζώνες-περιοχές. Στην πρώτη βρίσκεται η κεντρική αυλή την οποία περιστοιχίζει η κατοικία του αρχαιοφύλακα που διαθέτει χώρους διαμονή και για την οικογένειά του. Πιο συγκεκριμένα, η κατοικία περιλαμβάνει δύο υπνοδωμάτια, κουζίνα, σαλόνι και ένα γραφείο. Η δεύτερη ζώνη αποτελεί έναν ενδιάμεσο-μεταβατικό χώρο που στεγάζει τις κοινόχρηστες λειτουργίες – την βιβλιοθήκη, την κοινόχρηστη κουζίνα και έναν ημιυπαίθριο χώρο ο

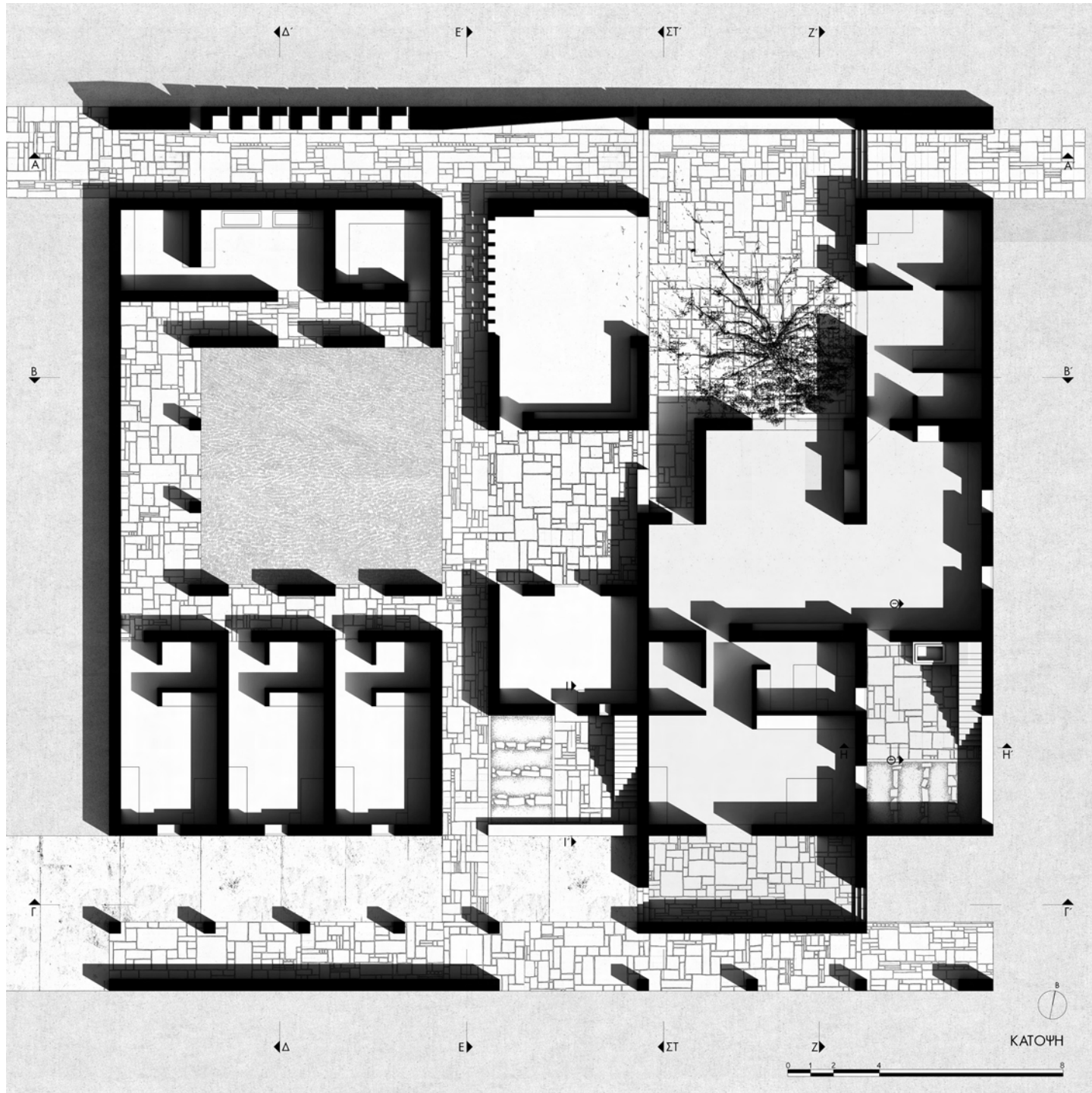
οποίος συνδέει τις δύο αυλές. Στην τρίτη περιοχή υπάρχουν οι τρεις ξενώνες και τα εργαστήρια για το επιστημονικό, τεχνικό και ερευνητικό προσωπικό των ανασκαφών. Στη ίδια περιοχή συναντάται επίσης και η δεύτερη αυλή, η οποία λειτουργεί ως υπαίθριος χώρος κατεργασίας και έκθεσης των ευρημάτων. Επιπλέον το δώμα είναι βατό, ενώ από το ύψος του υπάρχει πλήρης εποπτεία και θέαση του νησιού και τμήματος της Δήλου.

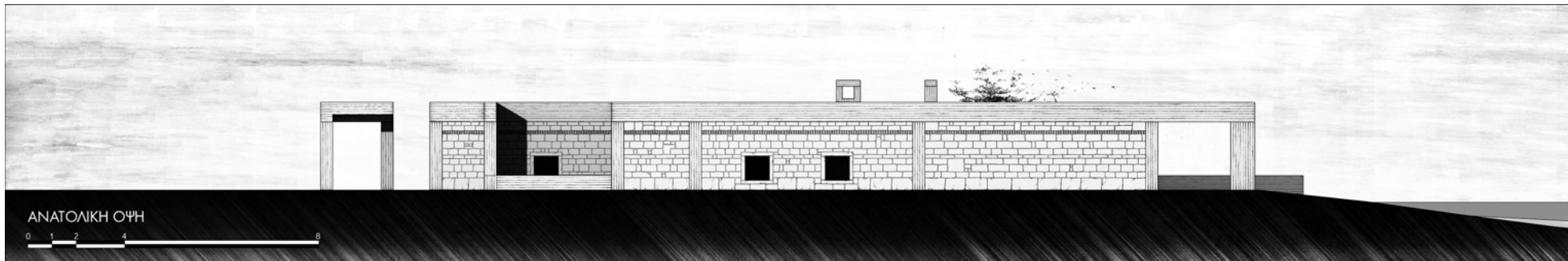
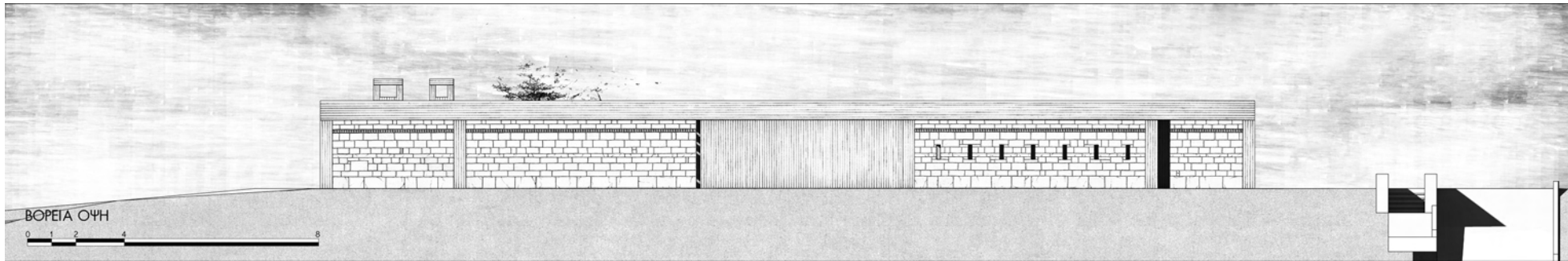
Τέλος, καθώς δεν είναι εφικτή η σύνδεση με το δίκτυο ηλεκτροδότησης, το συγκρότημα είναι ενεργειακά αυτόνομο. Πιο συγκεκριμένα, υπάρχει η δυνατότητα τοποθέτησης ανεμογεννήτριας κάθετου άξονα στο νότιο-ανατολικό τμήμα του χώρου των εγκαταστάσεων, όπου και το ύψος του εδάφους αυξάνεται. Ακόμη, τα όμβρια ύδατα συλλέγονται από το δώμα και τις αυλές και αποθηκεύονται σε υπόγεια δεξαμενή για μετέπειτα επεξεργασία και χρήση. Τέλος, στον αερισμό και στην ψύξη του κτιρίου συμβάλουν οι αυλές δημιουργώντας ένα μικροκλίμα για την μείωση της θερμοκρασίας.

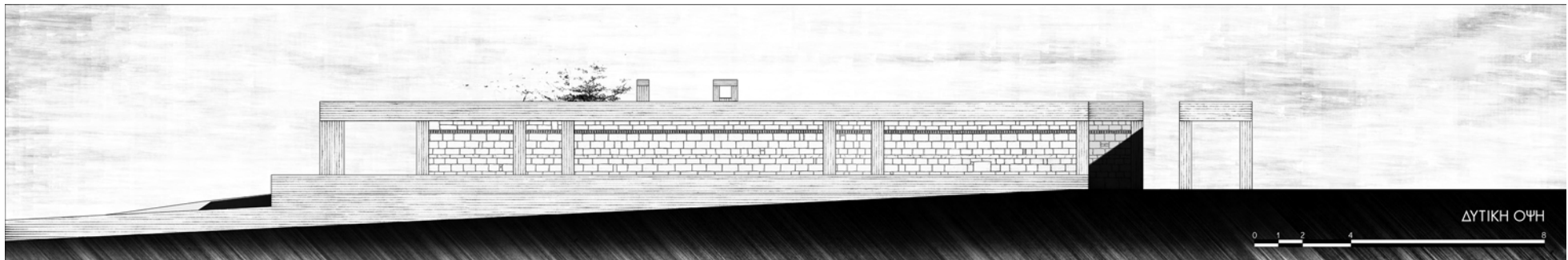
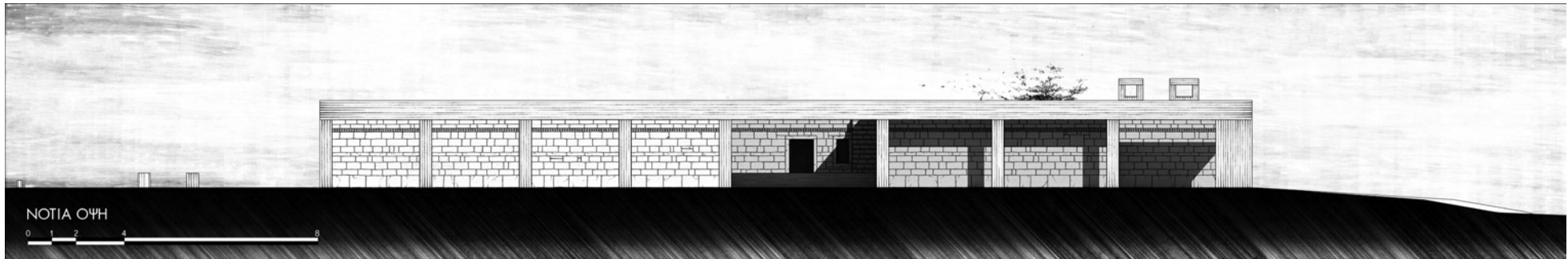

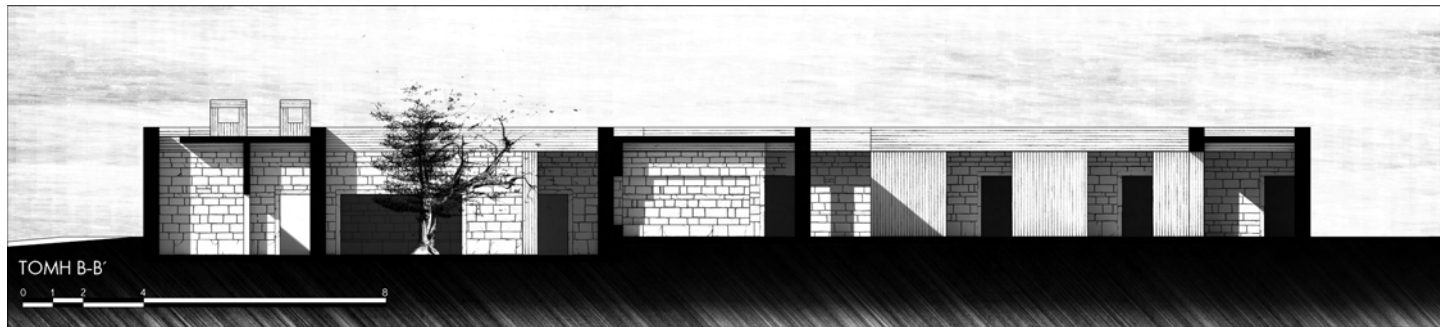

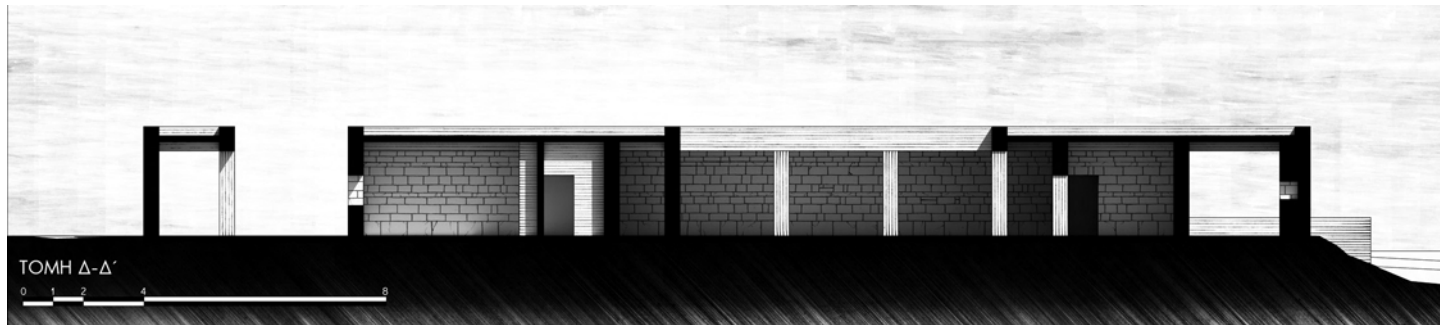
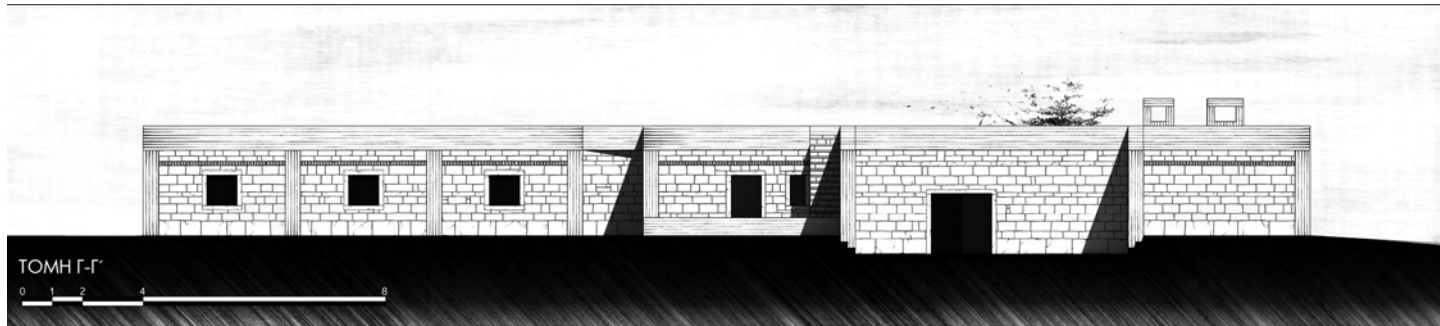

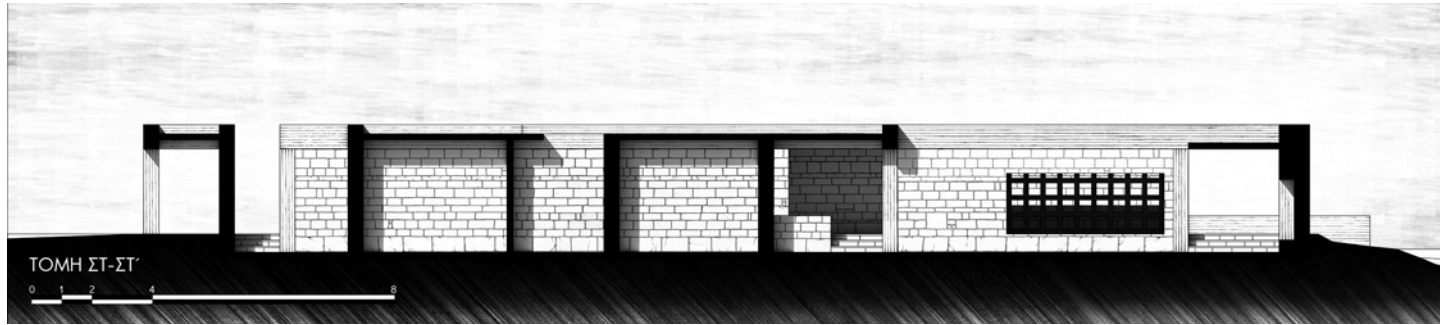
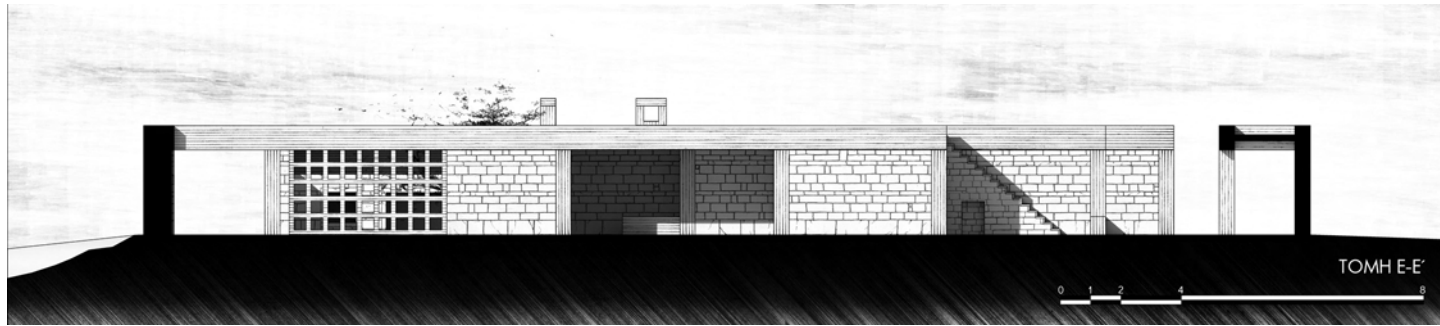

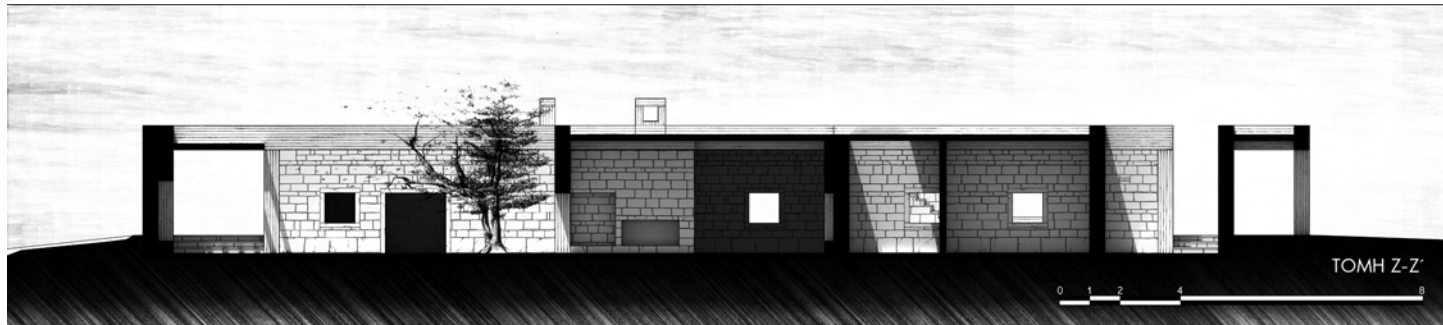

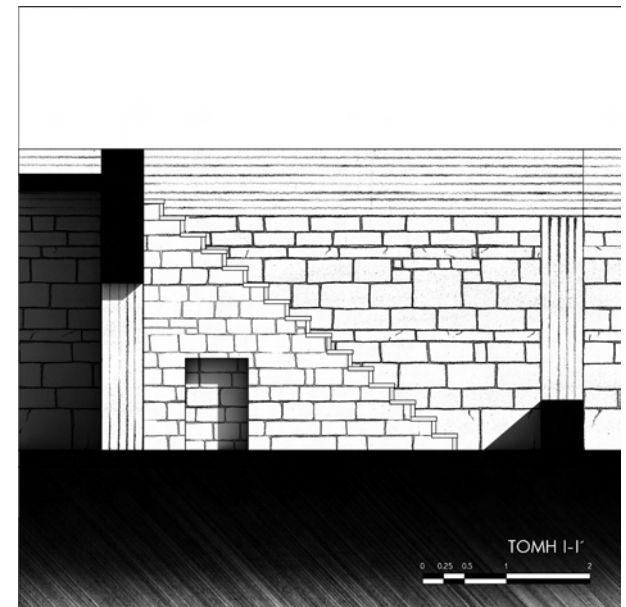
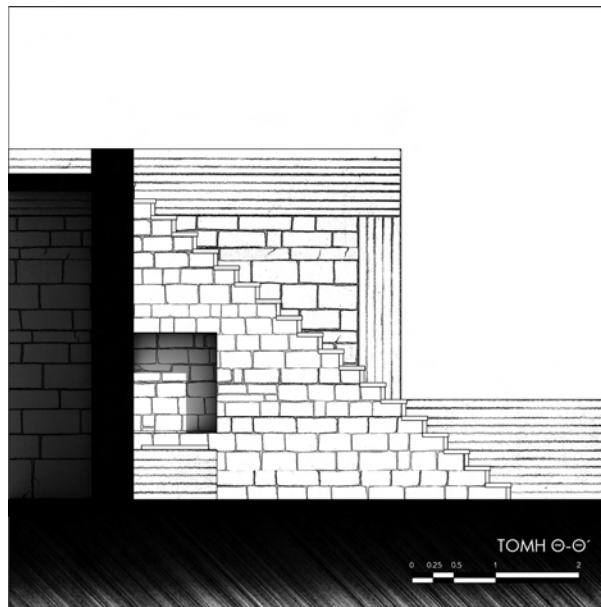
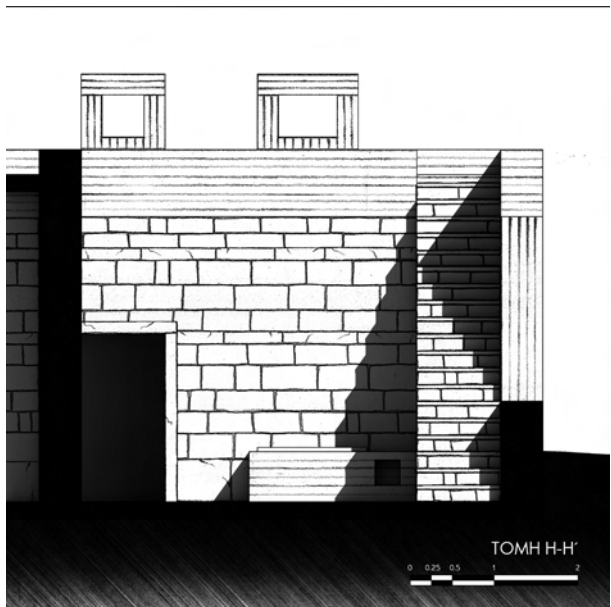

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερω τον Αν. Καθηγητή Θ. Καναρέλη για την επιστημονική και φιλική συμβολή του, καθώς επίσης και τον Μάριο Λιάρο για την πολύτιμη υποστήριξη και συμπαράστασή του.

